

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Αὐταπάρνησις δημοσιογράφου. Ἡ διεύθυνσις τῆς πολωνικῆς ἐφημερίδος Kurger Warschawski θέλουσα νὰ ἐξακριβώσῃ κατὰ πόσον ἦσαν δίκαια τὰ παράπονα τῶν Πολωνῶν ὅσοι μεταναστεύουσι εἰς Βρασίλιαν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Βορειογερμανικοῦ Λόυδ, ἀνέθηκεν εἰς ἓνα ἐκ τῶν συντακτῶν νὰ μεταβῇ καὶ αὐτὸς ὡς ἀληθὴς μετανάστης μεθ' ὁμάδος τοιοῦτων καὶ νὰ μετὰσχῃ ὅλων τῶν δεινοπαθειῶν, ὅπως δημοσιεύσῃ κατόπιν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως τὰς ἐντυπώσεις του. Ὁ δημοσιογράφος οὗτος καλούμενος Δυγασίνσκηξ ἐξετέλεσε μετὰ προθυμίας καὶ αὐταπονήσεως τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ καὶ ἤρχισε τὴν ἀναγνώσκειν τὰς ἐντυπώσεις του εἰς σειρὰν ἄρθρων τὰ ἵποτα μετὰ πολλοῦ ἠμετέρου ἀναγινώσκονται ὑπὸ τῶν Πολωνῶν καὶ τῶν Γερμανῶν. Τὰ συμπεράσματά του δὲ παρ' ἑλπίδα εἶνε εὐνοϊκά ὑπὲρ τοῦ Βορειογερμανικοῦ Λόυδ.

Σπαρτακτικὸν δράμα παριστάνεται ἀπὸ τινος ἐν θεάτρῳ τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ εἶνε ἔξοχος ὅχι τὸσον διὰ τὴν φιλολογικὴν αὐτοῦ ἀξίαν ἢ τὴν τελειαν ὑπόκρισιν, ὅσον διὰ τὴν ἐν αὐτῷ περιφθονομένην τοῦ πριονίσματος. Εἶνε δὲ αὕτη ἡ ἐξῆς: Ὁ ἥρωας τοῦ δράματος προδοτικῶς συλληφθεὶς ὑπὸ κακούργων προσδένεται ἐπὶ σανίδος, τὴν ὁποίαν ἀρχίζει νὰ πριονίζει μέγα πριόνιον. Τὸ πριόνιον κόπτει τὸ ξύλον καὶ φθάνει ὁλονὲν ἐγγύτερον τοῦ λαίμου τοῦ θύματος· δὲν ἀπέχει πλέον τῶν τριῶν τεσσάρων δακτύλων, ὅτε ἡ ἥρωίς τρέχει γοργή, κόπτει τὰ δεσμά καὶ σώζει τὸν ἀτυχῆ ἀπὸ «βεβαίου θανάτου». Ὅλα δὲ ταῦτα γίνονται πραγματικά, ἀληθινά. Τὸ πριόνιον εἶνε πρῶτης ποιότητος ἐξ ἐκλεκτοῦ χάλυβος καὶ κινεῖται διὰ τοῦ ἀτμοῦ. Ὁ ἄνθρωπος εἶνε δεμένος εἰς τὰ σωστά διὰ χονδροῦ σχοινοῦ. Εὐρίσκεται δ' ἐκτεθειμένος ἐκεῖ εἰς πραγματικὸν κίνδυνον καὶ εἰς τὴν ἐλαχίστην ἀτυχῇ περιστάσει δύναται νὰ πριονισθῇ ἀνιέως! Εἰς μίαν τῶν παραστάσεων ἐβράδυνεν ἐπὶ τινος στιγμῆς νὰ ἐμφανισθῇ ἡ σῶτρεα γυνὴ καὶ τὸ ἀκροατήριον ἐπάγασεν ἐκ τοῦ τρόμου. Ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ τὸ σπαρτακτικὸν αὐτοῦ, διὰ τὸ φρικτωδὲς ἀληθὲς τὸ δράμα προσελκύει μυριάδας θεατῶν, οἵτινες μεταβαίνουσιν ἐκεῖ βέβαια ἵνα διέλθωσιν εὐχάριστος τὴν ἐσπέραν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά. Εἰς τὸ ἐν Βερολίνῳ θέατρον Residenz παρεστάθη τὸ γνωστὸν δράμα τοῦ Ἀλφόνσου Δωδὲ «Ὁ περὶ ὑπάρξεως ἀγών». Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες εἰρωνεύονται τὴν φιλολογικὴν ἀνάπτυξιν τῶν γερμανῶν ἀκροατῶν, διότι δὴθεν μετὰ τὴν πρώτην σκηνὴν τῆς τετάρτης πράξεως οἱ πλείστοι αὐτῶν κατέλιπον τὸ θέατρον, νομίσαντες ὅτι τὸ ἔργον εἶχε λήξῃ!

— Ἐπιβεβαιωθέντος ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Φραισινὲ προκαλεῖ τὴν υποψιφίον τῶν ἐν τῇ Γαλλικῇ ἀκαδημίᾳ κατὰ τὴν ἐπικειμένην πλῆρσιν τῆς ἐδρας τοῦ Αἰμίλιου Ὠζιέ, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ, ἀπέσυραν τὴν υποψιφίον τῶν ὁ μυθιστοριογράφος Πέτρος Λοτὶ ὑποπλοίαρχος τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, ὁ ἱστορικὸς Λαβὲ

καθηγητὴς τῆς φιλολογικῆς σχολῆς καὶ ὁ ποιητὴς Μανουὲλ τημηκτάρης τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας. Οἱ κυριώτεροι συνυποψήφιοι τοῦ Φραισινὲ εἶνε ὁ Αἰμίλιος Ζολᾶ, ὁ ἱστοριογράφος Θουφῶ — Δαϊζέν, ὁ ποιητὴς Ἰουλίος Βαρβιέ, ὁ κρητικὸς τῆς Revue des Deux mondes Βρουνетиέρ καὶ ὁ δραματογράφος Μπεκ.

— Ἐν Ῥουὺν τῇ γενεθλίῳ πόλει τοῦ Γουσταύου Φλωβέρ, ἀπεκαλύφθη τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα μνημεῖον ἱδρυθὲν εἰς τιμὴν τοῦ Γάλλου μυθιστοριογράφου, ὅστις θεωρεῖται ὡς ἐπάμιλλος καὶ πολλάκις ἀνώτερος τοῦ Βαλζάκ, καὶ πρὸς ὃν ἀμέριστον φέρουσι θαυμασμὸν αἱ νέαι φιλολογικαὶ γενεαὶ ἐν Γαλλίᾳ. Τὸ μνημεῖον, ἔργον τοῦ γλύπτου Ζαρου, φέρει ἀνάγλυφα ἀπ' ἐνὸς μὲν ὠρεῖαν προτομὴν τοῦ Φλωβέρ ἐν μεταλλίῳ, ἀπ' ἑτέρου δὲ τὴν ἀλήθειαν — ἤν μετὰ σπανίας εὐσυνειδήσιας καὶ θαυμαστῆς ἀκριβείας ἐπέδωκ' ἐν ἐν τοῖς ἔργοις του — χαραττούσαν τὸ ὄνομά του εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἀθανασίας. Τὸ μνημεῖον τοῦ συγγράφειος τῆς Κυρίας Μποβαρὺ καὶ τῆς Σαλαμβῶ παρέδωκεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ῥουὺν ὁ φιλολογικὸς συναθλητὴς του καὶ ἀδελφικὸς φίλος του Ἐδμόνδος δὲ Γονκούρ, δι' ἀριστοτεχνικῶν γραμμῶν ἐξεικονίσας τὴν πρωτότυπον ἰδιοφυΐαν τοῦ Φλωβέρ. Εἰς μνήμην τοῦ Φλωβέρ ὁ δῆμος διωργάνωσε τὴν προτερσίαν τῶν ἀποκαλυπτηρίων πανηγυρικὴν παράστασιν τοῦ ἐκ τοῦ ὁμωνύμου μυθιστοροῦ αἰγυμμένου μελοδράματος τοῦ Reyer Σαλαμβῶ.

— Νέος τόμος τοῦ μεγάλου ἔργου τοῦ Ταῖν περὶ τῆς ἱστορικῆς καταγωγῆς τῆς συγχρόνου Γαλλίας ἐξεδόθη. Περαιτώσας τὴν τρίτομον μελέτην τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, ὁ μέγας φιλόπατρις εἰσέρχεται εἰς τὴν μελέτην τῶν νεωτέρων χρόνων. Ἐν τῷ τομῷ τούτῳ περιλαμβάνεται καὶ ἡ περὶ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος περίφημος μελέτη, ἥτις δημοσιευθεῖσα πρό τιμῶν ἐτῶν ἐν τῇ Revue des Deux Mondes ἐπροξένησε τόσον θόρυβον.

— Ἡ Βιέννη θὰ πανηγυρίσῃ προσεχῶς τὴν ἐκατοστήν ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ ποιητοῦ Γκριλλπάρτσερ τοῦ μεγαλοφυεστεροῦ τῶν αὐστριακῶν δραματογράφων. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ θ' ἀναβιβασθῇ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Burg-Theater ἐν τῶν ἀρίστων ἱστορικῶν δραμάτων τοῦ Γκριλλπάρτσερ Ἡ εὐτυχία καὶ τὸ τέλος τοῦ βασιλέως Ὁττοκάρ ὅπερ παρὰ τὸν ἀπρηχαιμένον τίτλον του εἶνε ἔργον πλῆρες ζωῆς καὶ πάθους.

— Ὁ γνωστὸς ἀγγλος ἱστοριογράφος Froude ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως βιογραφίαν τοῦ λόρδου Βήκονσφιλδ, ἐν ἣ δι' ἐπιστολῶν καὶ ἐγγράφων προερχομένων ἐκ τῆς οἰκογενείας Δισράελι Ζητεῖ ν' ἀποδείξῃ ὅτι οὗτος οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἀγγλος, οὐδέποτε κατόρθωσε νὰ ἐννοήσῃ οὐδὲν ἀγγλικὸν αἰσθημα. Ὁ συγγραφεὺς συμπεραίνει λέγων ὅτι ἐλόκληρον τὸ πολιτικὸν ἔργον τοῦ λόρδου Βήκονσφιλδ ὑπῆρξεν ὅλος μάταιον.

— Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος δὲν περιφρονεῖ καὶ τοῦ λογοκρίτου τὰ καθήκοντα. Τῆς ἀστυνομίας ἀρ. θείσεως νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν παράστασιν νέου ἱστορικοῦ δράματος τοῦ Βίλδενδρουχ, ἀναφερομένου εἰς τοὺς Χοεντσόλλερν, ὁ ποιητὴς κατέφυγεν εἰς τὸν αὐτοκράτορα ζητήσας παρ' αὐτοῦ ν' ἀκροασθῇ αὐτοπροσώπως τὸ ἔργον του. Ὁ Γουλιέλμος συγκατετέθη εἰς τὴν παράκλη-

σιν τοῦ συγγραφέως, ἀλλὰ καίτοι ἡ ἀνάγνωσις ἐγένετο ἡ ἀπόφασίς του δὲν ἐγνώσθη ἀκόμη.

Θεατρικὰ Ἀρβίσεις τῆς ἀστυνομικῆς ἀπαγορεύσεως μετὰ τινὰς τροποποιήσεις τοῦ κειμένου παρεστάθη ἐν τῷ Θεάτρῳ Λέσσιγκ τοῦ Βερολίνου «Τὸ τέλος τῶν Σοδῶμων» τὸ πολυκροτον δρᾶμα τοῦ Σούδερμαν. Τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως ἕτερον ἔργον «Ἡ τιμὴ» ἀνεβιβάσθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ αὐτοῦ θεάτρου κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, ἀφοῦ ἐπὶ τέσσαρα ἔτη ἀπεδιώκετο ὑφ' ὧν τῶν διευθυντῶν θεάτρων πρὸς οὓς εἶχε προταθῇ. Κανεὶς δὲν ἐπερίμενε ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ· τὸ κοινὸν μετέβη ἐκ περιεργείας μᾶλλον ἢ ἀπὸ ἰδῆ ὁποῖου εἶδους ἦτο τὸ πανταχόθεν ἀποπεμπόμενον αὐτὸ ἔργον. Καὶ ὅμως ἤρесе καὶ ὑπερήρесе καὶ ὁ Σούδερμαν ἐκέδησεν ἐκ τῆς μιᾶς καὶ μόνῃς θεατρικῆς περιόδου ὅχι· ὀλιγωτέρας τῶν 140 χιλιάδων μαρκῶν, ἤτοι 175 χιλιάδας φράγκων. Ἀλλὰ τὸ νέον ἔργον δὲν εἶχε τὴν τύχην τοῦ πρώτου. Εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης παραστάσεως ἀπήρесе καὶ κατέπεσεν οἰκτρῶς, καὶ τόσον ὥστε εἰς ἐκ τῶν δριμυτέρων ἐπικριτῶν ἀπεκάλεσεν αὐτὸ «Τὸ τέλος τοῦ Σούδερμαν».

— Ὁ διάσημος γάλλος μουσουργὸς Μασσενὲ μετέβη εἰς Βιέννην ὅπως ἐπιστατήσῃ εἰς τὰς τελευταίας δοκιμὰς τῆς «Μανὸν Λεσκῶ» τοῦ ἀρίστου ἐκ τῶν μελοδραμάτων αὐτοῦ ὅπερ ἀναβιβάζεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Βιενναίου Μελοδραματικοῦ Θεάτρου.

— Ἐν τῇ Γαλλικῇ Κομψιδίᾳ ἐγένετο δεκτὸν πρὸς παράστασιν ἱστορικὸν δρᾶμα τοῦ συγγραφέως τῆς «Ἡ τῆ θείας Ῥώμης Παρώδης φέρον τὸν τίτλον Reine Juana». Ὁ Παρώδης ἐγεννήθη ἐκ πατρὸς Σικελῶν ἐν Χανίοις τῆς Κρήτης καὶ ἐξεπαιδεύθη ἐν Σμύρνῃ, ἐσφαλμένως ὅμως χαρακτηρίζεται ὡς ἐλληνικῆς καταγωγῆς. Πρὸ δεκαετίας ἄλλως ἐπολιτογραφήθη Γάλλος πολίτης καὶ διατελεῖ δημόσιος υπάλληλος.

— Ἐν Μονάχῳ παρεστάθη νέον δρᾶμα τοῦ Παύλου Χάιζε φέρον τὸν τίτλον ἡ σοφία τοῦ Σολωμῶντος. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὑπῆρξε μετρία.

Νεκρολογία. Ἀπέθανεν ὁ Αὐγουστος Scheller διαπρεπὲς φιλόλογος καὶ καθηγητὴς τοῦ ἐν Βρυξέλλαις Πανεπιστημίου, ἄγων τὸ 72 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐγενήθη ἐν Ἑλβετίᾳ, ἐξεπαιδεύθη ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐδίδασκεν ἐν Βρυξέλλαις τὴν ἐλληνικὴν καὶ τὴν συγκριτικὴν γραμματικὴν. Τὰ γλωσσολογικὰ αὐτοῦ συγγράμματα ἀπολαύουσι παγκοσμίῳ φήμῃς.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Οἱ ἄργυροὶ γάμοι τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῆς αὐτοκρατειρας τῆς Ῥωσσίας θὰ ἐορτασθῶσι κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

— Κατὰ παραγγελίαν τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου κατεσκευάσθη ἐν Νυρεμβέργῃ σιδηροδρομικὸς συρμὸς πρὸς χρῆσιν αὐτοῦ καὶ τῆς αὐτῆς κατὰ τὰ ἀνατὴν Ἰταλίαν ταξείδια πρὸς κατασκευὴν δ' αὐτοῦ ἐδαπανήθησαν 600000 φράγκων. Ἀλλὰ κατὰ τὴν γενομένην δοκιμὴν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μεταξὺ Βαυθέργης καὶ Νυρεμβέργης γραμμῆς συνέβη ἐκρηγῆς τοῦ φωταερίου, ἐξ ἧς ἐβλάβη τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ἀμαξῶν.

— Ὁ κ. Ἐρρίκος Σχλήμαν, μεταβὰς ἐσχάτως εἰς Χάλλην, ὑπέστη αὐτόθι ἐγχείρησιν τοῦ ὠτός· ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ καθηγητοῦ Σθάρτς. Ἡ ἐγχείρησις ἐπέτυχε καὶ ὅλα καὶ ὁ διάσημος ἀρχαιολόγος ἐλυτρώθη τῆς βαρυκοΐας, ἀφ' ἧς κατετρώχετο.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Φιλοφρόνημα. Ὁ Ἀγαθόπουλος θέλει νὰ κάμῃ φιλοφρόνημα εἰς κυρίαν καὶ τῆς λέγει: — Ἐσεὶ εἰ-

σθε ἀληθινὴ θάλασσα. — Γιατί; — Γιατί μὲ τὰς τρικυμίας σας μὲ ζυλίζετε ὅπως ἐκείνη, καὶ μοῦ φέρνετε ἄνω κάτω τὸ στομάχι.

Οἰκογενειακά. — Ἐγὼ νὰ σοῦ πῶ, φίλε μου, ἅμα ἔχω τίποτε μαλλώματα μετὰ τῇ γυναϊκᾷ μου τὰ στέλλα καὶ παιδιὰ ἔξω γιὰ νὰ μὴν εἶνε μπροστά. — Γι' αὐτὸ λοιπὸν ὅποτε περνῶ ἀπ' τὸ σπίτι σου βλέπω τὰ παιδιὰ σου 'ς τὸν δρόμο!

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

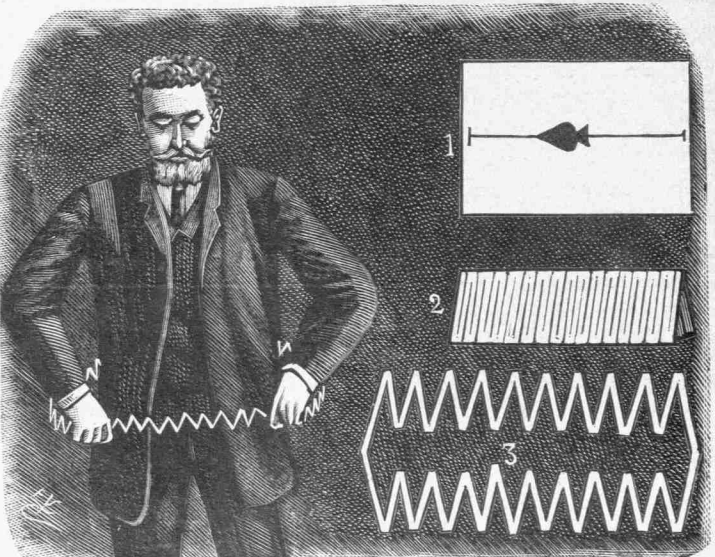
Ἀληθῶς ἐλεύθερος εἶνε ἐκεῖνος ὅστις τὴν ἀλήθειαν μόνην ἀναζητεῖ πανταχοῦ καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν πεῖται ὅπου τὴν συναντήσῃ.

Ἡ ἐλπίς εἶνε τὸ μόνον ἀγαθὸν τὸ ὁποῖον ὅσον καὶ ἂν σπαταλήσῃ τις δὲν ἐξαντλεῖ ποτέ.

Ἡ εὐτυχία, ὅπως ὁ ἥλιος τὸν χειμῶνα, ἀργὰ ἀνατέλλει καὶ δύει ἐνωρίς.

ΕΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

Διάβασις ἀνθρώπου διὰ μέσου ἐνὸς παιγνιοχαρτοῦ. Εἰς φιλικὴν συνανταστρεῖαν ὅπου ἔγειναν παιγνίδια παιγνιοχαρτῶν, ὅταν ἰδῇτε ὅτι ἐξηντλήθησαν ὅλα, προτείνετε εἰς τὸν ἐκτελοῦντα τὰ παιγνίδια νὰ τὸν κάμετε νὰ περάσῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁλόκληρος ἀπὸ μέσα ἀπὸ ἓν χαρτίον. Ἴσως ἀπαντήσῃ ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε δύσκολον ἐὰν αἱ διαστάσεις τοῦ χαρτίου εἶνε ἐπαρκῶς μεγάλα· ἀλλὰ τὸ πρόβλημα θὰ φανῇ δύσκολον ἐὰν εἰπῇτε παιγνιοχαρτὸν τῶν συνήθων διαστάσεων. Καὶ διὰ νὰ εὐχαριστήσεται τὴν περιέργειαν τῶν παρακαθημένων λαμβάνετε ἐν παιγνιοχαρτῶν, τὸ ὁποῖον σχίζετε εἰς τὸ μέσον κατὰ μήκος, ἀφίνοντες εἰς τὰ δύο ἄκρα λεπτήν ταινίαν, ὡς δεικνύει ἡ παράστασις 1 τῆς εἰκόνης ἡμῶν. Διπλώνετε τὸ χαρτίον εἰς τὸ μέσον, ἀκριβῶς ἐπάνω εἰς τὴν σχισμὴν, καὶ διὰ ψαλλίδιου ἐπιφέρετε τὰς ἐντομάς, τὰς ὁποίας δεικνύει ἡ παράστασις 2.

Τότε ἐκδιπλώνοντες τὸ χαρτίον καὶ σύροντες αὐτὸ ἀπὸ τὰ δύο ἄκρα θὰ τὸ ἴδῃτε μεταμορφούμενον εἰς μακρὰν ταινίαν ἐκταταμένην καὶ αποτελουμένην ἀπὸ μικρὰς ἄλλας ταινίας, αἵτινες καθόσον τραβᾶτε τὸ χαρτίον ἀνοίγονται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Αὐτὸς λοιπὸν εἶνε ὁ τρόπος διὰ τοῦ ὁποῖου ἡμπορεῖ εἰς ἀνθρώπος νὰ περάσῃ ἀκέραιος ἀπὸ μέσα ἀπὸ ἓν παιγνιοχαρτὸν.